

Úvěrový podvod

Při stanovení výše škody nelze ztotožňovat výši škody a výši neoprávněného majetkového zvýhodnění pachatele úvěrového podvodu. Ke škodě nikoli malé, kterou musí způsobit pachatel trestného činu úvěrového podvodu podle § 250b odst. 3 tr. zák., dojde nikoliv samotným vyplacením úvěru, ale až v situaci, kdy úvěr vyplacený za podmínek naplnění zákonných znaků úvěrového podvodu podle § 250b odst. 2 tr. zák. není splácen. Pokud je za těchto okolností úvěr řádně splácen, dojde sice k porušení nemajetkového práva chráněného ustanovením § 250b odst. 2 tr. zák., ale nebude možné dovodit vznik škody jako podmínku trestní odpovědnosti pachatele ve smyslu § 250b odst. 3, 4 event. 5 tr. zák.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 8 Tdo 143/2007, ze dne 7.3.2007)

Nejvyšší soud projednal v neveřejném zasedání dovolání, které v trestní věci vedené u Okresního soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 31 T 122/2006 podala nejvyšší státní zástupkyně ve prospěch obviněných V. K. a R. K., proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 29. 9. 2006, sp. zn. 3 To 733/2006, a rozhodl tak, že podle § 265k odst. 1 tr. ř. se usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 29. 9. 2006, sp. zn. 3 To 733/2006, a usnesení Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 2. 8. 2006, sp. zn. 31 T 122/2006, zrušují. Podle 265k odst. 2 tr. ř. se současně zrušují také další rozhodnutí na zrušená rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Podle § 265l odst. 1 tr. ř. se Okresnímu soudu v Českých Budějovicích příkazuje, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění :

Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Českých Budějovicích podal dne 28. 7. 2006 pod sp. zn. ZT 687/2006 Okresnímu soudu v Českých Budějovicích obžalobu na obviněné V. K. a R. K. pro skutek spočívající v tom, že poté co dne 14. 2. 2002 v Č. B. uzavřela obviněná V. K. jako dlužník a obviněný R. K. jako spoludlužník smlouvu o poskytnutí překlenovacího úvěru a úvěru ze stavebního spoření ke stavebnímu spoření č. 94-31110.../80.. se společností S. s. Č. S., a. s., se sídlem Pplk. S., nyní se sídlem V., po předchozí společné domluvě obou obviněných se záměrem získat finanční prospěch ve formě vylákání překlenovacího úvěru ve výši 130.000,- Kč účelově určeného na změnu, modernizaci a údržbu bytu nebo stavby pro bydlení, když po schválení a poskytnutí úvěru ve výši 130.000,- Kč dne 27. 2. 2002 modernizaci bytu nebo stavby pro bydlení, jak předstírali, nerealizovali, poskytnutý úvěr užíli mimo určený účel a ponechali si jej pro svoji osobní potřebu, kdy společnosti S. s. Č. s., a. s., k zakrytí použití poskytnutého úvěru v rozporu s určeným účelem předložili nepravdivou fakturu č. 20021... údajně vystavenou dne 11. 2. 2002 společností O. - P., s. r. o., J., P., o provedení dodávky masážní vany a kotle v hodnotě 135.517,60 Kč, přičemž tímto jednáním způsobili společnosti S. s. Č. s., a. s., se sídlem V., škodu ve výši 130.000,- Kč, čímž měli spáchat trestný čin úvěrového podvodu podle § 250b odst. 2, 3 tr. zák. jako spolupachatelé podle § 9 odst. 2 tr. zák.

Usnesením Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 2. 8. 2006 sp. zn. 31 T 122/2006, bylo podle § 314c odst. 1 písm. a) tr. ř., § 188 odst. 1 písm. f) tr. ř. a § 307 odst. 1 tr. ř. trestní stíhání obviněných V. K. a R. K. pro výše popsany skutek kvalifikovaný jako trestný čin úvěrového podvodu podle § 250b odst. 2, 3 tr. zák. ve formě spolupachatelství podle § 9 odst. 2 tr. zák. podmíněně

zastaveno. Podle § 307 odst. 2 tr. ř. byla oběma obviněným stanovena zkušební doba na deset měsíců.

Okresní soud v odůvodnění tohoto usnesení vyložil, že oba obvinění se k činu doznali, jejich doznání je podporováno i dalšími důkazy, zejména zprávami S. s. Č. s., a. s., z nichž je zřejmé, že překlenovací úvěr pravidelně splácí. Protože byly podle něj splněny podmínky pro podmíněné zastavení trestního stíhání, s nímž oba obvinění souhlasili, trestní stíhání obou obviněných podmíněně zastavil a stanovil jim shodně zkušební dobu deseti měsíců.

Proti tomuto usnesení podal státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Českých Budějovicích stížnost, v níž namítl, že podmínky § 307 odst. 1 tr. ř. splněny nebyly, poněvadž obvinění se řádně nedoznali, když uvedli, že nevěděli o protiprávnosti svého jednání. Usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 29. 9. 2006, sp. zn. 3 To 733/2006, byla stížnost státního zástupce podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. zamítnuta.

Krajský soud se ztotožnil se závěry okresního soudu. Vyložil, že podle výpovědí obviněných tito si nebyli vědomi protiprávnosti svého jednání pouze s ohledem na to, že nevěděli, jakého trestného činu se dopustili, což nelze považovat za popření vědomí protiprávnosti, a vyjádření obviněných v konkrétním případě vyhovuje požadavkům doznání. Poznamenal rovněž, že z hlediska materiálního znaku trestného činu není bez významu, že obvinění poskytnutý úvěr řádně splácejí. Usnesení okresního soudu shledal zákonným, a proto stížnost jako nedůvodnou zamítl.

Proti tomuto usnesení krajského soudu, který rozhodl ve druhém stupni, podala nejvyšší státní zástupkyně v zákonné lhůtě dovolání ve prospěch obou obviněných. Odkázala v něm na důvod dovolání podle § 265b odst. 1 písm. l) tr. ř., neboť bylo rozhodnuto o zamítnutí řádného opravné prostředku, přičemž v řízení předcházejícím byly dány důvody uvedené v § 265b odst. 1 písm. e) a g) tr. ř., poněvadž rozhodnutí soudu prvního stupně spočívá na nesprávném právním posouzení skutku a proti obviněným bylo vedeno trestní stíhání, ačkoliv bylo podle zákona nepřipustné.

Dovolatelka zevrubně zrekapitulovala dosavadní průběh řízení a uvedla, že nelze souhlasit s tím, že jednání obviněných vykazuje znaky trestného činu úvěrového podvodu podle § 250b odst. 2, 3 tr. zák.; popis skutku není výstižný a přiléhavý, protože neobsahuje skutkové okolnosti odpovídající znaku „způsobili škodu nikoliv malou“. Připomněla, že k trestní odpovědnosti za trestný čin úvěrového podvodu podle § 250b odst. 2 tr. zák. na rozdíl od obecného podvodu není třeba vzniku škody, a to jak majetkové, tak případně nemajetkové povahy. Proto ani úmysl pachatele nemusí k takové škodě směřovat, a trestného činu podvodu podle § 250b odst. 2 tr. zák. se dopustí i pachatel, který nepoužije získaný úvěr na účel, pro který byl poskytnut, avšak poskytnutý úvěr řádně splácí. Ke škodě nikoliv malé, kterou musí způsobit pachatel trestného činu úvěrového podvodu podle § 250b odst. 3 tr. zák., dojde podle ní nikoliv samotným vyplacením úvěru, ale až v situaci, kdy není řádně splácen. Pokud je řádně splácen, je třeba náležitě zvažovat stupeň nebezpečnosti činu pro společnost z hledisek uvedených v § 3 odst. 2, 4 tr. zák. Vytkla, že z odůvodnění usnesení soudů obou stupňů nevyplývá zjištění existence škody nikoliv malé jako formálního znaku skutkové podstaty trestného činu podle § 250b odst. 3 tr. zák. a ani žádná jiná okolnost podmiňující použití vyšší trestní sazby, a proto měl být uvedený skutek posouzen toliko jako trestný čin úvěrového podvodu podle § 250b odst. 2 tr. zák. Upozornila, že v návaznosti na tuto změnu právní kvalifikace lze pochybovat o přípustnosti trestního stíhání obviněných z pohledu délky doby, která uplynula od spáchání skutku, přičemž na uvedenou skutečnost reflektuje ustanovení § 67 tr. zák. o promlčení trestního stíhání. Shrнула, že usnesení policejního orgánu o zahájení trestního stíhání ze dne 22. 5. 2006 bylo oběma obviněným doručeno 23. 5. 2006, tedy po více než čtyřech letech od spáchání skutku v únoru roku 2002. Vzhledem k tomu, že trestným jednáním obviněných byla podle ní naplněna pouze základní skutková podstata trestného činu úvěrového podvodu podle § 250b odst. 2 tr. zák., je třeba počítat pouze s tříletou promlčecí dobou, která uplynula ještě před zahájením trestního stíhání. Z toho je podle ní

zřejmé, že trestní stíhání obviněných bylo nepřipustné podle § 11 odst. 1 písm. b) tr. ř., neboť bylo promlčeno.

Navrhla, aby Nejvyšší soud zrušil usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích a usnesení Okresního soudu v Českých Budějovicích, jakož i všechna další rozhodnutí na zrušená rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu, a aby Okresnímu soudu v Českých Budějovicích přikázal věc v potřebném rozsahu znovu projednat a rozhodnout.

Obvinění V. K. ani R. K. se do konání neveřejného zasedání k dovolání nejvyšší státní zástupkyně nevyjádřili.

Nejvyšší soud jako soud dovolací zjistil, že dovolání je podle § 265a tr. ř. přípustné, že je podala včas oprávněná osoba a že splňuje náležitosti obsahu dovolání ve smyslu § 265f odst. 1 tr. ř.

Protože nebylo možné dovolání odmítnout podle § 265i odst. 1 tr. ř., dovolací soud přezkoumal podle § 265i odst. 3 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost těch výroků rozhodnutí, proti nimž bylo dovolání podáno, v rozsahu a z důvodů uvedených v dovolání, jakož i řízení napadenému rozhodnutí předcházející, a shledal, že dovolání je důvodné.

Podle § 265b odst. 1 písm. l) tr. ř. lze dovolání podat, jestliže bylo rozhodnuto o zamítnutí nebo odmítnutí řádného opravného prostředku proti rozsudku nebo usnesení uvedenému v § 265a odst. 2 písm. a) až g) tr. ř., aniž byly splněny procesní podmínky stanovené zákonem pro takové rozhodnutí nebo byl v řízení mu předcházejícím dán důvod dovolání uvedený v § 265b odst. 1 písm. a) až k) tr. ř.

Stížnost státního zástupce byla zamítnuta poté, co krajský soud na jejím podkladě meritorně přezkoumal usnesení soudu prvního stupně. Dovolání je v tomto případě možné podat, jen byl-li v řízení napadenému usnesení předcházejícím dán důvod dovolání uvedený v § 265b odst. 1 písm. a) až k) tr. ř. V souladu s touto podmínkou dovolatelka odkázala na důvod dovolání podle § 265b odst. 1 písm. g), e) tr. ř.

Podle § 265b odst. 1 písm. e) tr. ř. lze dovolání podat, jestliže proti obviněnému bylo vedeno trestní stíhání, ačkoliv podle zákona bylo nepřipustné. Okolnosti, za kterých je trestní stíhání nepřipustné, v důsledku čehož je nelze zahájit, a bylo-li již zahájeno, nelze v něm pokračovat a musí být zastaveno, jsou taxativně uvedeny v ustanovení § 11 odst. 1 tr. ř. S poukazem na ustanovení § 265b odst. 1 písm. e) tr. ř. lze proto dovolání podat, bylo-li vedeno trestní stíhání, ač tomu bránila existence některého z důvodů nepřipustnosti trestního stíhání, jak jsou uvedeny v § 11 odst. 1 písm. a) až j) tr. ř., v konkrétním případě promlčení trestního stíhání ve smyslu § 11 odst. 1 písm. b) tr. ř. S odkazem na důvod uvedený v § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. lze dovolání podat, jestliže rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení skutku nebo jiném nesprávném hmotně právním posouzení.

Je zjevné, že námitky dovolatelky lze pod uplatněné důvody podřadit.

Z hlediska napadeného usnesení a obsahu dovolání nejvyšší státní zástupkyně jsou významné dvě otázky; za prvé zda jednání, pro něž byla na obviněné podána obžaloba a pro něž bylo trestní stíhání obviněných podmíněno zastaveno, lze kvalifikovat jako trestný čin úvěrového podvodu podle § 250b odst. 2, 3 tr. zák., jak to učinily soudy obou stupňů, či jen podle § 250b odst. 2 tr. zák., jak namítla dovolatelka, a za druhé zda pro případ, že skutek vykazuje znaky toliko trestného činu úvěrového podvodu podle § 250 odst. 2 tr. zák., byly splněny podmínky pro zastavení trestního stíhání z důvodu uvedeného v § 11 odst. 1 písm. b) tr. ř., tj. že trestní stíhání je promlčeno.

Trestného činu úvěrového podvodu podle § 250b odst. 2 tr. zák. se dopustí, kdo bez souhlasu věřitele nebo jiné oprávněné osoby použije úvěr, subvenci nebo dotaci na jiný než určený účel. Podle § 250b

odst. 3 tr. zák. je trestný pachatel, způsobí-li tímto činem škodu nikoli malou.

Cílem zavedení skutkové podstaty úvěrového podvodu bylo usnadnit postihování majetkové trestné činnosti poškozující banky a neoprávněně majetkově zvýhodňující „úvěrového podvodníka“. K trestní odpovědnosti za trestný čin úvěrového podvodu podle § 250b odst. 2 tr. zák. - na rozdíl od obecného trestného činu podvodu podle § 250 tr. zák. - není třeba vznik škody, a to jak majetkové, tak případně nemajetkové povahy. Proto ani úmysl pachatele nemusí k takové škodě směřovat (i když tomu tak zpravidla bude). V těchto případech je třeba náležitě zvažovat stupeň nebezpečnosti činu pro společnost z hledisek uvedených v § 3 odst. 4 tr. zák. Důraz na materiální stránku jednání, stejně jako důraz na posouzení míry, v níž se nepravdivý údaj o použití úvěru odlišuje od skutečnosti, plně koresponduje s principem proporcionality a s ústavními mezemi uplatnitelnosti nástrojů trestního práva (k tomu náleží Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 631/05).

Obviněným bylo obžalobou kladeno za vinu spáchání trestného činu úvěrového podvodu podle § 250b odst. 2, 3 tr. zák., jehož se měli dopustit v podstatě tím, že poté, co uzavřela obviněná V. K. jako dlužník a obviněný R. K. jako spoludlužník smlouvu o poskytnutí překlenovacího úvěru a úvěru ze stavebního spoření se společností S. s. Č. S., a. s., po předchozí společné domluvě obou obviněných vedené záměrem získat finanční prospěch ve formě vylákání překlenovacího úvěru ve výši 130.000,- Kč účelově určeného na změnu, modernizaci a údržbu bytu nebo stavby pro bydlení, po schválení a poskytnutí úvěru ve výši 130.000,- Kč dne 27. 2. 2002 modernizaci bytu nerealizovali, poskytnutý úvěr užíli mimo určený účel a ponechali si jej pro svoji osobní potřebu a společnosti S. s. Č. s., a. s., k zakrytí použití poskytnutého úvěru v rozporu s určeným účelem předložili nepravdivou fakturu o provedení dodávky masážní vany a kotle v hodnotě 135.517,60 Kč, přičemž tímto jednáním způsobili společnosti S. s. Č. s., a. s., škodu ve výši 130.000,- Kč. Od popisu a právní kvalifikace skutku se neodchýlil ani okresní soud, jak je zřejmé z jeho usnesení, jímž bylo trestní stíhání obou obviněných podmíněně zastaveno.

Z popisu skutku ve spojení s odůvodněním usnesení soudů obou stupňů však nelze spolehlivě zjistit, jaká byla skutečná výše škody, a výsledky dokazování nebylo ani objasněno, k jakému účelu byl úvěr použit. Z odůvodnění usnesení soudů obou stupňů vyplývá, jak již bylo uvedeno, že obvinění úvěr pravidelně splácejí. Nevyplývá z nich ale, zda a jak bylo možno tuto skutečnost promítnout do úvah o výši škody. Z rozhodnutí soudů se naznačuje, že soudy ve shodě s obžalobou považovaly za škodu celou výši vyplaceného úvěru.

Výklad, podle něhož je v případě trestného činu úvěrového podvodu podle § 250b tr. zák. škodu vždy celá výše vyplaceného úvěru, je v rozporu s pojetím škody jako újmy v majetkové sféře poškozeného, reálného zmenšení majetku poškozeného, jak správně připomněla dovolatelka. Nelze totiž ztotožňovat výši škody a výši neoprávněného majetkového zvýhodnění pachatele úvěrového podvodu. Ke škodě nikoli malé, kterou musí způsobit pachatel trestného činu úvěrového podvodu podle § 250b odst. 3 tr. zák., dojde nikoliv samotným vyplacením úvěru, ale až v situaci, kdy úvěr vyplacený za podmínek naplnění zákonných znaků úvěrového podvodu podle § 250b odst. 2 tr. zák. není splácen. Pokud je za těchto okolností úvěr řádně splácen, dojde sice k porušení nemajetkového práva chráněného ustanovením § 250b odst. 2 tr. zák., ale nebude možné dovodit vznik škody jako podmínku trestní odpovědnosti pachatele ve smyslu § 250b odst. 3, 4 event. 5 tr. zák. (k tomu shodně též usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 5 Tdo 761/2005, 7 Tdo 500/2006 aj.). Je třeba souhlasit s dovolatelkou, že aplikace kvalifikované skutkové podstaty trestného činu úvěrového podvodu podle § 250b odst. 2, 3 tr. zák. není v rozhodnutích soudů obou stupňů odůvodněna žádnou okolností, která by podle § 88 odst. 1 tr. zák. podstatně zvyšovala stupeň nebezpečnosti trestného činu pro společnost.

Z výsledků dosud provedeného dokazování vyplývá, že oba obvinění uvedli, že finanční prostředky potřebovali na zařízení bytu (obviněná č. l. 7, obviněný č. l. 24). Ze smlouvy o poskytnutí

překlenovacího úvěru a úvěru ze stavebního spoření se podává, že úvěr byl poskytnut na účel změna, modernizace a údržba bytu nebo stavby pro bydlení. I když obvinění předložili nepravdivou fakturu o provedení dodávky masážní vany a kotle v hodnotě 135.517,60 Kč, otázce skutečného využití vyplacených peněžních prostředků nebyla věnována pozornost a nejméně pro hodnocení stupně nebezpečnosti činu pro společnost má význam i objasnění této skutečnosti. Soudy obou stupňů konstatovaly, že obvinění úvěr pravidelně, popř. řádně splácejí. Tomuto závěru ale zcela neodpovídá výpis z úvěrového účtu k 2. 5. 2006 předložený S. s. Č. s., a. s., (č. l. 29-34) v návaznosti na podmínky splácení překlenovacího úvěru a úvěru ze stavebního spoření sjednané pod bodem V. smlouvy o poskytnutí překlenovacího úvěru a úvěru ze stavebního spoření ke stavebnímu spoření č. 94-31110./80.. (č. l. 53-63). Podle těchto listin činí k uvedenému datu nezaplacená pohledávka z poskytnutého překlenovacího úvěru včetně příslušenství 90.721,80 Kč, z toho nezaplacená jistina úvěru činí 87.667,50 Kč, z čehož spíše vyplývá, že úvěrové podmínky nebyly řádně plněny. Objasnění těchto okolností má význam pro posouzení otázky skutečné výše škody a není od věci upozornit, že vhodné je zjistit, zda obvinění pokračovali v plnění svého závazku a zda úvěr již splatili.

Na okresním soudu proto bude, aby se s otázkami skutečného účelu, k němuž byly finanční prostředky obviněnými užity, a výše způsobené škody vypořádal přesvědčivěji než dosud. Aby náležitou pozornost věnoval naplnění nejen formálních znaků trestného činu úvěrového podvodu podle § 250b odst. 2, 3 tr. zák., ale i jeho materiálních znaků po důkladném vyhodnocení všech hledisek uvedených v § 3 odst. 4 tr. zák., spoluurčujících stupeň nebezpečnosti činu pro společnost.

Na respektování těchto požadavků nelze rezignovat ani s ohledem na stávající výsledek trestního stíhání obviněných, bylo-li toto podmíněně zastaveno. Nedostatky, na něž dovolací soud upozornil, spíše svědčí pro závěr, že konkrétní trestní věc nebyla vzhledem k důkaznímu materiálu shromážděnému v přípravném řízení bez doplnění dokazování vhodná pro podmíněné zastavení trestního stíhání obviněných. I když rozhodnutí o podmíněném zastavení trestního stíhání není rozhodnutím definitivním, a zejména není rozhodnutím o vině a trestu, přesto musí orgány činné v trestním řízení, tj. i soud, objasnit základní skutečnosti natolik, aby doznání obviněného nebylo osamoceným důkazem a aby korespondovalo v zásadních rysech s ostatními důkazy. Stejně tak je třeba zvolit odpovídající právní kvalifikaci skutku, pro který je obviněný trestně stíhán.

Dovolatelka též připomněla, že v návaznosti na změnu v rámci právního posouzení skutku lze pochybovat o přípustnosti trestního stíhání obviněných s ohledem na délku doby, která uplynula od spáchání skutku. Za předpokladu, že skutek obviněných vykazuje znaky trestného činu úvěrového podvodu podle § 250 odst. 2 tr. zák., je jejich trestní stíhání promlčeno a je nepřipustné ve smyslu § 11 odst. 1 písm. b) tr. ř.

Podle § 11 odst. 1 písm. b) tr. ř. trestní stíhání nelze zahájit, a bylo-li již zahájeno, nelze v něm pokračovat a musí být zastaveno, je-li trestní stíhání promlčeno.

Trestnost činu zaniká uplynutím promlčecí doby, jež činí podle § 67 odst. 1 písm. c) tr. zák. pět let, činí-li horní hranice trestní sazby odnětí svobody nejméně tři léta, a podle § 67 odst. 1 písm. d) tr. zák. tři léta u ostatních trestných činů.

Horní hranice trestní sazby odnětí svobody u trestného činu úvěrového podvodu kvalifikovaného podle § 250b odst. 3 tr. zák. činí až tři léta, promlčecí doba proto činí pět let. Horní hranice trestní sazby odnětí svobody u trestného činu úvěrového podvodu podle § 250b odst. 2 tr. zák. činí až dvě léta, a proto promlčecí doba činí tři léta. V obecné rovině platí, že dospěje-li odvolací soud k závěru, že stíhaný skutek je trestným činem s mírnější trestní sazbou odnětí svobody ve srovnání s trestným činem, pro který bylo zahájeno a doposud vedeno trestní stíhání, přičemž taková změna právní kvalifikace se promítne i do odlišné, kratší promlčecí doby činu, pak se musí zabývat i otázkou promlčení trestního stíhání ve vztahu k této mírnější právní kvalifikaci skutku. Je proto povinen

posoudit i okolnost, zda došlo ke sdělení obvinění [§ 67 odst. 3 písm. a) tr. zák.] ještě v této kratší promlčecí době (k tomu č. [6/2007](#) Sb. rozh. tr.).

V posuzovaném případě to znamená, že bude-li po odstranění vytknutých skutkových vad a řádném vypořádání se s formálními i materiálními znaky trestného činu úvěrového podvodu podle § 250b odst. 2, 3 tr. zák. skutek soudy kvalifikován pouze jako trestný čin úvěrového podvodu podle § 250b odst. 2 tr. zák., bude na nich, aby se náležitě vypořádaly s otázkou přípustnosti trestního stíhání obviněných, a to v zásadě z hledisek uplatněných nejvyšší státní zástupkyní.

Pro úplnost a nad rámec řečeného dovolací soud dodává, že byť bylo trestní stíhání obviněných podmíněně zastaveno a po uplynutí stanovené zkušební doby, budou-li splněny podmínky § 308 odst. 1 tr. ř., soud rozhodne o osvědčení a právní mocí takového rozhodnutí nastávají účinky zastavení trestního stíhání (obdobně též předpoklady uvedené v § 308 odst. 2 tr. ř.), nejde o situaci srovnatelnou se zastavením trestního stíhání z důvodu uvedeného v § 11 odst. 1 písm. b) tr. ř. V rovině základních lidských práv je mezi těmito dvěma situacemi nepřehlédnutelný rozdíl, spočívající v tom, že zatímco v prvním případě účinky zastavení trestního stíhání vycházejí z předpokladu zákonně zahájeného a odůvodněného vedeného trestního stíhání a chování obviněného ve zkušební době je podrobeno zvláštnímu hodnocení, ve druhém případě se trestní stíhání zastavuje proto, že bylo zahájeno, resp. vedeno podle zákona nepřipustně. Takový závěr koresponduje s čl. 8 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, podle něhož nikdo nesmí být stíhán jinak než z důvodů a způsobem, který stanoví zákon (k tomu např. náleží Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 25/06). Proto také nepřicházelo v úvahu odmítnout dovolání nejvyšší státní zástupkyně z důvodu uvedeného v ustanovení § 265i odst. 1 písm. f) tr. ř., podle něhož Nejvyšší soud dovolání odmítne, je-li zcela zřejmé, že projednání dovolání by nemohlo zásadně ovlivnit postavení obviněných a otázka, která má být z podnětu dovolání řešena, není po právní stránce zásadního významu.

Nejvyšší soud z podnětu dovolání nejvyšší státní zástupkyně napadené usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích i jemu předcházející usnesení Okresního soudu v Českých Budějovicích zrušil. Učinil tak proto, že napadeným usnesením krajského soudu bylo rozhodnuto o zamítnutí řádného opravného prostředku, ač v řízení mu předcházejícím byl dán nejméně důvod dovolání podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř., neboť usnesení okresního soudu spočívá na nesprávném právním posouzení skutku [§ 265b odst. 1 písm. l) tr. ř.]. Zrušil také všechna další rozhodnutí na zrušená rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu (§ 265k odst. 2 tr. ř.). Okresnímu soudu v Českých Budějovicích přikázal, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl (§ 265l odst. 1 tr. ř.).

© EPRAVO.CZ - Sbírnka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Předávací vazba \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Trestní odpovědnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Oběť trestného činu](#)
- [Dohoda o vině a trestu](#)
- [Zajištění nároku poškozeného](#)
- [Práva obviněného \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Vydání příkazu k dodání do výkonu trestu](#)
- [Neoprávněná činnost pro cizí moc](#)

- [Kvalifikace skutku](#)
- [Odnětí věci rozhodujícímu soudci \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Náhradní trest](#)